

Johann Kleinschmidt

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis. Johannes Kleinschmidt I. Doct. & Prof. Ad Exequias, Quas Virgini lectissimae Annae Schönlowen/ filiae dilectissimae Vidua mater hodie paratas cupit ... Omnes Academiae Cives, invitat

Rostochi[j]: Kilius, 1637

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777423561>

Druck Freier Zugang

Kleinschmidt, J.,
in
A. Schönlow.

Rost. 1637.

33.

PROGRAMMA ¹⁰⁰

QUO

Rector Universitatis Rostochiensis.

JOHANNES

Kleinschmidt J. Doct. & Prof.

AD EXEQUIAS,

Quas

Virgini lectissima

Annæ Schönlowen

Filia dilectissima

Vidua mater hodie paratas cupit hor. med. 12 pomerid. in Templo S. Virginis.

Omnes Academia Cives, invitati

ROSTOCH J,

Literis NICOLAI KILII Acad: Typograph.

ANNO M, DC, XXXVII

53

DE supremo die mundi
Servator noster nudiustertiana
concione fideliter ac serio nos
monet, hortaturq; sedulo, ut
videamus etiam atq; etiam, ne
nos ista lux incautos & securos
opprimat. Ut enim in excubiis constituti mili-
tes, oculis inconnivis omnia observant, somnū
sibi obrepere non patiuntur, auribus arrectis
captant strepitum, ad ventos mobilium & sibi-
lantium foliorum in arboribus, seu virides ru-
bum Dimovere lacertæ; quasi præsentem ho-
stem statim inclamant, & sollicite cavent, ne per
dolum ac tenebras & ipsi cautores capiantur, &
suis partibus periculum oriatur: Ita omnibus
piis & servatoris adventum expectantibus cau-
to opus est, quam maximè, ne inter luxum, ava-
ritiam, voluptates rerum damnosissimarum la-
queis constricti & compediti deprehendantur,
& infernali aucupi instar infeliciū avicula-
rum, uno jactu rem omnem solvere cogantur,
& eo loco, unde negant redemptionē esse, æter-
nam noctem perpetuo unam dormiendam for-
tiantur.

tiantur. Has excubias ut possimus obire tanto rectius, & ex vitiis illis nascentē securitatem excutere, præter alia, si recte iis utamur, alexipharmaca, bella, famē, cōtagiosos & malignos morbos Deus non minatur solū, sed immittit quoq; Videmus & jure perhorrescimus incredibilem istā pecoris, non ruri tantum, sed in ipsa etiam urbe editā stragem, ex qua quid hominibus portendatur, quid iis metuendum, & expectandum sit, facile videat, vel noctua ad lucem cæcutiens. Quo magis dolendum est, inveniri etiam nostro in ordine corda, DEI, divinæ admonitionis, pietatis, honestatis, legum ac disciplinæ rectæ, a deo oblita, ut his omnibus contemptis audeant os in cœlum ponere, ut S. S. loquitur, audeant ipsi DEO, legibus, & magistratui medium digitum ostendere, securitatem suæ saluti exitiabilem, affectare, ac se hosti generis humani, ut nervis alienis ligna mobilia, movendos, agendos, utendos ac pro lubitu tractandos, furiose committere. Alii contra Sp. S. ductum secuti, vident quantum periculi in hac securitate sibi propositum sit, & ob oculos positis ex omni genere exemplis, veterum istum animo excutiunt, & Servatoris adventum, piis at vigilantibus desiderabilem, diversis formidabilem expectant. Quam enim

nim securitatem sibi polliceantur senes, qui quanto sunt fato suo propiores, tanto attentiores ad hanc rem esse debent? Quam juvenes? qui licet videantur à periculo remotiores, tamen adolescentis in florentissima ætate constituti, exemplo nupero edocti sunt, juvenes etiam vocari ad ista comitia, & ad rerum sive recte sive perperam gestarum rationem reddendam compelli. Quin etiam eadem ex familia adolescentulæ virginis exemplum hodiernus dies nobis exhibet, iidem ex ædibus ad sepulturam ferendæ, ex quibus ante octiduum vidimus fratrem ejus elatum, quem ista nunc sequitur. Est ista ANNA SCHÖNLOW, nata hac in urbe Rostochio, Anno servatoris nostri millesimo sexcentesimo decimo nono Mense Junio: patre quidem clarissimo & consultifs. viro Dn. ALBERTO SCHÖNLOW Icto, p. m. matre verò MARGARETA GUSEBEHR vidua moestissima, cujus, tertio hoc vulnere percussæ ac sauciata, fati haud ordine euntibus, merito vicem dolemus, Avus ei paternus ALBERTUS SCHÖNLOVIUS primarius Reipub: Paderbornensis civis in Westphalia, Avia materna, ANNA MEIJERAN, matrona pietatis & honestatis studiosissima, Avus maternus Vir Amplifs, & prudentifs:

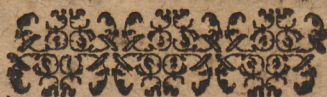
dentis: Dn. HENRICUS GUSEBEHR p. m^o
Senator hujus Reipub: graviss; per annos pluri-
mos: Avia materna ANNA NETLENBLADS,
matrona virtutum ei sexui convenientium stu-
diosissima. Isto igitur anno, ex istis parentibus
& majoribus orta puella virgo, quæ Servatori
suo promiserat, in lavacro regenerationis ac re-
novationis, ea ut suo tempore præstare posset, fi-
deliter à parentibus educata, instituta & erudita
fuit. Ut primum potuit, non initia solum pie-
tatis memoria est complexa, nec in ore tantum
& bucca gessit, sed à teneris exercere & facto o-
stendere cœpit, se piam & vere Christianam esse.
Grandiuscula didicit, quæ ad rem familiarem
struendam, ad officia virgini honestæ conveni-
entia, ad sui sexus decus & ornamenta pertine-
bant, eaq; gnaviter ulu quotidiano expressit,
Matri quidem assidua in itinere ad templum co-
mes, in concione attenta, modesta domi forisq;
laborum domesticorum socia, ubiq; parentibus
obediens & obsequiosa. Capiebant parentes ex
ista pietate, virtute & officiosa obedientia latti-
tiam, qualem & quantam capere verisimile est,
qui liberos obsequentes & optant, & voto suo
potiti habent, præcipue pater, qui in se quod se-
nectuti vicinus jam esset, verū esse sensit, quod

Iphis apud Scenicum Philosophum de se profi-
tetur, cum dicit, patri seni nihil dulcius esse, quã
sit filia, filiorum quidem animos esse generosio-
res, minus verò dulces ad blanditias. Sed hanc
filix observantiam qua patrem prosequabatur,
fatum, quo ante annum is functus est, sustulit, &
ut conjugii viduæ moerorem, sic filix, cultus in
se collati partem, deinceps matri conferendam,
contulit. Ne ibi quidem officio suo defuit pia
& officiosa filia, sed eo majori cultu & amore
prosecuta est matrem, quo majori in luctu eam
ex dilectissimi patris obitu destitutam videbat.
Accessit nuper & fratris obitus, qui, ut matri a-
cerbissimus fuit, ita huic nostræ jam sentienti
incipientem ægritudinem, ad morbi incremen-
ta non parvam accessionem contulit : ita ut
oçtavo die Decembr: hora nona vespertina fra-
trem secuta, piè ac placidè expiravit. Non du-
bium est quin mater & vidua moestissima, hoc
filix dilectis: immaturo discessu, magnum do-
lorem conceperit: verum iste leniendus est, pri-
mum consideratione voluntatis divinæ. Quid
enim est, quod Christianis piis ac in Schola Spi-
ritus S. informatis, præter, ne dicam, contra DEI
voluntatem eveniat, cum ne passer quidem, sine
ejus voluntate in terram cadat, imo ne pilus
qui-

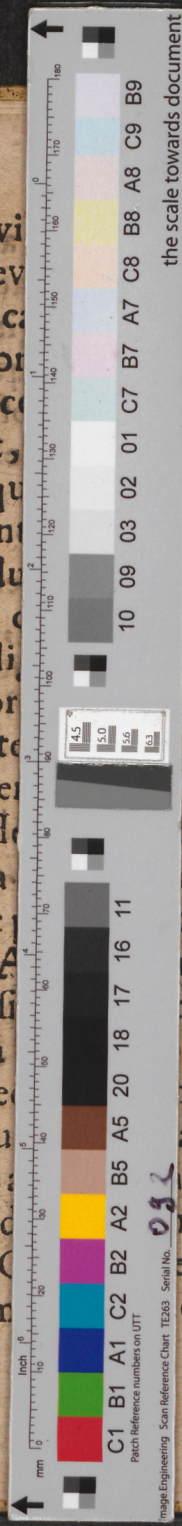
quidem è capite. At quid vilius passerculo & pilo ? Deinde vitæ nostræ levissimam & plane vanam conditionem tali in casu nobis merito ob oculos ponimus, quæ non permittit nobis spes longas inchoare; & ista consideratio nobis eo commendatior esse debet, quod horû temporum pericula accedunt, quibus qui placido ex hac vita discessu eripiuntur, gratulandum potius est, quam condolendum. Quid enim? annon eripiuntur multis ea, quæ ipsis etiam liberis cariora esse debent, Religionis & cõscientiæ libertas, ipsa patria, honores in ea gesti. At ipsius filiæ vicem dolebit mater, quam honestissimo conjugio destinarat, liberos ut ex ea florentes videret, non solum qui essent fulcra familiæ sed etiam solatia, & præsidia in rebus adversis. Quam multa verò sunt, hoc præsertim tempore, quæ spem istã præsecent? Audimus cruentas florentium familiarum eversiones, matronarû & virginum stupra, indigna honestis personis ludibria; alia deniq; dictu fœda, auditu horrenda, perpeffu aspera. Quorum quotidiana expectatione, (nostra enim res agitur cum proximus paries ardet,) an spem adeo dubiam emere consultum sit, dubitamus. Quare Cives Academici & hæc ipsi consideremus, & ut mœstissimæ vi-

mae viduae, matri ac toti honestissimae familiae,
tanto plus consolationis adferamus, ad exequias
honestissimae virgini frequentes conveniamus,
facturi officium quod nobis, Christiana imperat
pietas, vitae nostrae fragilis conditio suadet,
imo necessitas à nobis postulat, siquidem alia ratio
nulla est, quam ut hac etiam occasione, à Deo
veniam precemur commissorum, & poenam iis
debitam corde verè poenitenti deprecantes, à
nobis avertamus, deniq; nostrae mortalitatis
memores aeternitatem cogitemus. P. P. Rostochij,
sub sigillo Rectoratus, Anno
1637. die 12, Decembr.

*Conventus fiet in templo S. Virginis hodie
hora media prima pomeridiana.*

quidem è capite. At quid vi
pilo ? Deinde vitæ nostræ lev
vanam conditionem tali in ca
ob oculos ponimus, quæ non
spes longas inchoare ; & ista c
eo commendatior esse debet,
porum pericula accedunt, qu
ex hac vita discessu eripiunt
potius est, quam condolendu
annon eripiuntur multis ea, c
beris cariora esse debent, Reli
tiæ libertas, ipsa patria, honor
ipsius filia vicem dolebit mate
fimo conjugio destinaret, liber
tes videret, non solum qui esse
sed etiam solatia, & præsidia
Quam multa verò sunt, hoc
re, quæ spem istâ præsecent ? A
floquentium familiarum ever
& virginum supra, indigna
ludibria ; alia deniq; dictu fœ
da, perpeffu aspera. Quoru
spectatione, (nostra enim res
mus paries ardet,) an spem ad
consultum sit, dubitamus, C
demici & hæc ipsi considerem

culo &
pla ne
merito
nobis
nobis
tem-
placido
andum
enim ?
iam li-
oscien-
ti. At
onestif-
flore-
familia
dverfis.
tempo-
ruentas
ronarū
ersonis
horren-
ana ex-
proxi-
emere
es Aca-
ocstiffi-
mæ vi-